

UITSPRAAK VAN DE TUCHTCOMMISSIE

Kamer : Tucht algemeen
Kamervoorzitter : De heer mr. H.L. Duijm
(lid) : Mevrouw mr. A. Eichperger
(lid) : De heer mr. drs. P. van den Eshof

Zaaknummer : **T 2021009/2021-33-04**

In de zaak van:

1. Koninklijke Nederlandse Gymnastiek Unie (hierna: 'KNGU')

tegen

2. [beklaagde] , [adres beklagde] (hierna: 'beklaagde').

3. De procedure

- a) Namens de KNGU heeft mr. J.B. Develing (hierna: 'aanklager') bij brief met bijlagen van 12 augustus 2021 tegen beklagde bij het ISR aangifte gedaan van overtreding van het Algemeen tuchtreglement ISR 2020 (hierna 'Algemeen Tuchtreglement').
- b) Voorafgaand aan de aangifte heeft aanklager een onderzoek laten uitvoeren door de onderzoekscommissie van het ISR, waarbij afzonderlijk is gesproken met de volgende meldsters: [melder a] , [melder b], [melder c], [melder d], [melder e], [melder f], [melder g], [melder h], [melder i], [melder j], [melder k] en [melder l].
Van de gesprekken met de meldsters zijn door de onderzoekscommissie (samenvattingen van) gespreksverslagen gemaakt. De melding van [melder m] is gebaseerd op een door haar ingestuurd verslag. Deze gespreksverslagen zijn opgenomen in het Relas van onderzoek Dossier beklagde (hierna: het 'onderzoeksdossier'). Het onderzoeksdossier maakt als bijlage onderdeel uit van de aangifte.
- c) Daarnaast zijn in het onderzoeksdossier onder meer (samenvattingen van) verslagen van gesprekken met beklagde, getuigen, deskundigen en diverse schriftelijke reacties op verklaringen opgenomen.
- d) Op 29 oktober 2021 heeft de advocaat van beklagde, mr. C.C. Wijburg (hierna: 'advocaat'), namens beklagde een verweerschrift met 22 producties ingediend. Op 14 december 2021 heeft de advocaat van beklagde een aanvullend verweerschrift met 3 producties ingediend. Op 15 december 2021 heeft de advocaat van beklagde ter aanvulling op het aanvullend verweerschrift 8 producties ingediend.
- e) In de periode van 17 september 2021 tot en met 18 maart 2022 heeft er nog correspondentie plaatsgevonden tussen de tuchtcommissie, de aanklager en de advocaat van beklagde, waarbij aanvullende verklaringen zijn overgelegd.
- f) Op 21 maart 2022 heeft de mondelinge behandeling plaatsgevonden in Nieuwegein. Daarbij waren, naast de tuchtcommissie en de juridisch secretaris, de volgende personen aanwezig: Namens de KNGU: mevrouw G. Rutten, Manager Support en MT-lid van de KNGU, de aanklager en de heer mr. P.J. Helgering namens het Bureau aanklager. De door aanklager opgeroepen getuigen: [getuige 1], [melder m], [getuige 2] en [melder b] en de meldsters: [melder h], [melder n], [melder i] en [melder j]. Daarnaast waren de volgende toehoorders aanwezig: [melder h], [melder n], [melder i] en [melder j]
- g) Beklagde en zijn advocaat hebben op voorhand aan de tuchtcommissie medegedeeld dat zij niet bij de mondelinge behandeling aanwezig zouden zijn. Zij zijn dan ook niet verschenen.

- h) Tijdens de mondelinge behandeling heeft de aanklager, onder overlegging van pleitaantekeningen, zijn standpunt nader toegelicht en zijn de volgende getuigen gehoord: [melder b], [melder m], [getuige 1] en [getuige 2].
- i) Van de mondelinge behandeling zijn aantekeningen gemaakt door de juridisch secretaris.

4. Ontvankelijkheid aanklager – Bevoegdheid tuchtcommissie

4.1 Standpunt beklaagde – Verjaring

Beklaagde stelt zich op het standpunt dat aanklager niet ontvankelijk is omdat de beschuldigingen waar de aanklager de aangifte op baseert, zijn verjaard en voert daartoe het volgende aan. Het ontbreken van een verjaringstermijn in het Algemeen Tuchtreglement neemt niet weg dat de redelijke termijn als bedoeld in het EVRM zich er, op morele gronden en in praktische zin, tegen verzet dat zaken na zoveel jaren alsnog aanhangig worden gemaakt. Beklaagde moet op enig moment de zekerheid hebben dat het klaar is. Beklaagde wordt in zijn verdediging geschaad nu het buitengewoon lastig is om door het ruime tijdsverloop op een deugdelijke wijze verdediging te voeren. De meldingen hebben betrekking op feiten en omstandigheden van vaak tientallen jaren geleden. Herinneringen verdwijnen of vervlakken. In artikel 27 lid 5 van het Algemeen Tuchtreglement staat dat toepasselijkheid van het Algemeen Tuchtreglement moet worden beoordeeld op basis van het tijdstip van aangifte, maar dit ligt anders wanneer nieuwe bepalingen een onevenredige uitwerking hebben op de rechten en plichten van de beklaagde. Er is sprake van een onevenredige uitwerking, aldus beklaagde, nu in de bepalingen van het Algemeen Tuchtreglement (van 30 juli 2020) geen verjaringstermijn is opgenomen en in de bepalingen van het Tuchtreglement uit 2015 (wel) een beroep kon worden gedaan op een verjaringstermijn, van zes maanden.

4.2 Standpunt beklaagde – Strijd met beginselen van een goede procesorde – Ne nis in idem

Beklaagde stelt zich verder op het standpunt dat de wijze waarop door aanklager het onderzoek is gedaan, niet correct is. De wijze waarop de onderzoekscommissie het bewijs heeft verzameld, is in strijd met de beginselen van een goede procesorde. De onderzoekscommissie heeft diverse meldsters in de gelegenheid gesteld om hun verklaring te wijzigen, soms tot wel driemaal toe en tussen het afleggen van de eerste en opvolgende verklaringen zat dikwijls veel tijd. Beklaagde heeft op zijn beurt, in het licht van de opvolgende aangepaste verklaringen van meldsters, verzocht om een nieuwe verklaring te mogen afleggen, welk verzoek niet is gehonoreerd. Hij mocht enkel zijn verklaring aanvullen of wijzigen. Beklaagde wijst op het gevaar van contaminatie van verklaringen of wederzijdse beïnvloeding door meldsters. Beklaagde heeft de tuchtcommissie subsidiair verzocht om de zaak aan te houden teneinde beklaagde inzage in de oorspronkelijke gespreksverslagen te geven. Dit verzoek is afgewezen. De aanklager dient niet-ontvankelijk te worden verklaard, aldus beklaagde. Daarnaast zijn volgens beklaagde de diverse zaken genoemd in de onderdelen 2.6 en 2.8 van zijn verweerschrift, al eerder door de KNGU afgehandeld respectievelijk hebben deze betrekking op dezelfde feiten en omstandigheden van jaren geleden, hetgeen – wat de tweede categorie betreft – volgens beklaagde in het verleden al afgedane klachten in een nieuw jasje maar met min of meer dezelfde inhoud betreft. De tuchtcommissie is dan ook niet bevoegd, aldus beklaagde.

4.3 Standpunt aanklager – Verjaring

Aanklager heeft aangevoerd dat er geen sprake is van verjaring van de beschuldigingen die beklaagde verweten worden omdat het Algemeen Tuchtreglement van 2020 van toepassing is en dit reglement geen verjaringstermijn bevat. Daarbij verwijst aanklager naar uitspraken van de commissie van beroep¹. Meer concreet noemt aanklager de overweging van de commissie van beroep in de zaak B 2021005/2021-33-02 dat geen voorschrift ertoe verplicht de tuchtrechtelijke vervolging aan een bepaalde termijn te binden.

¹ B 2021003/2021-33-01 en B 2021005/2021-33-02.

4.4 Standpunt aanklager – Strijd met beginselen van een goede procesorde – Ne nis in idem

Aan het verzoek van de tuchtcommissie om inzicht in de oorspronkelijke gespreksverslagen van een aantal meldsters heeft aanklager niet kunnen voldoen, omdat de meldsters daartoe niet bereid waren. Volgens aanklager is overigens tussen de verschillende versies van de gespreksverslagen geen sprake van grote inhoudelijke verschillen, maar meer van een verschil in toonzetting. Volgens aanklager is er geen sprake van ne-bis-in-idem omdat in het verleden niet eerder sprake is geweest van tuchtrechtelijke afdoening ten aanzien van een of meer van de onderhavige meldingen.

4.5 Oordeel tuchtcommissie – Verjaring

Het huidige Algemeen Tuchtreglement is op 30 juli 2020 in werking is getreden en bepaalt in artikel 27 lid 5 dat ten tijde van de melding of aangifte de bepalingen van het Algemeen Tuchtreglement van toepassing zijn zoals die op die datum gelden. Daarmee is het Algemeen Tuchtreglement van toepassing. Het Algemeen Tuchtreglement kent geen verjaringstermijn en het desbetreffende verweer van beklagde moet dan ook worden verworpen. Dat geldt eveneens voor het beroep van beklagde op artikel 27 lid 5 van het Algemeen Tuchtreglement betreffende een onevenredige uitwerking van de reglementaire bepalingen op de rechten en plichten van beklagde. Het doel van de desbetreffende bepaling is immers niet om aan beklagden een beroep op een verjaringstermijn uit een vorige versie van een ISR Tuchtreglement toe te kennen. Daarbij verwijst de tuchtcommissie naar hetgeen de commissie van beroep² ter zake heeft overwogen:

“Geen voorschrift verplicht ertoe de tuchtrechtelijke vervolging van tuchtrechtelijke overtredingen aan een bepaalde termijn te binden. (...) In het licht van een en ander is een wijziging in het tuchtrechtelijk regime waarbij de aanvankelijk geldende termijn voor het aanhangig maken van een tuchtklacht wordt verlengd of komt te vervallen niet in strijd met het rechtszekerheidsbeginsel of met de redelijkheid en billijkheid. Evenmin is daarom ook de toepassing van het tuchtreglement in het geval van beklagde onevenredig bezwarend te achten. Om al deze redenen is in dit geval evenmin sprake van strijd met artikel 6 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.”

Ten aanzien van het beroep op de schending van de redelijke termijn als bedoeld in artikel 6 EVRM is de tuchtcommissie van oordeel dat het in deze zaak opgetreden zeer ruime tijdsverloop tussen de beweerde overtredingen en het onderzoek, het voor de beklagde bepaald lastig heeft gemaakt om zich deugdelijk te kunnen verweren tegen de aangifte. Dat tijdsverloop zal bij de nadere beoordeling door de tuchtcommissie in aanmerking worden genomen.

4.6 Oordeel tuchtcommissie – Strijd met beginselen van een goede procesorde en Ne nis in idem

De tuchtcommissie is met beklagde van oordeel dat de wijze waarop de onderzoekscommissie om is gegaan met de gespreksverslagen van meldsters in strijd is met de beginselen van een goede procesorde. Immers, het steeds kunnen aanpassen van de gespreksverslagen vergroot het risico op beïnvloeding gelet op het tijdsverloop dat er tussen de aanpassingen zat. Beklagde daarentegen heeft niet ten volle kunnen reageren op de aangepaste verslagen en heeft de oorspronkelijke verslagen niet in kunnen zien. Of de oorspronkelijke verklaringen alleen in toon verschilden met de aangepaste verklaringen zoals door aanklager is gesteld, kan de tuchtcommissie niet toetsen aangezien zij evenmin over de oorspronkelijke gespreksverslagen beschikt. Welke consequenties de tuchtcommissie hieraan verbindt, zal hierna onder 7.4 worden besproken.

Wat betreft het beroep van beklagde op ne-bis-in-idem stelt de tuchtcommissie vast dat beklagde die stelling niet heeft onderbouwd met concrete feiten betreffende de meldsters die het zou betreffen, de instantie of het (tuchtrechtelijk) orgaan (van de KNGU) dat zich al eerder over de meldingen zou hebben uitgesproken en de locatie en data waarop de beweerde behandelingen van meldingen jegens beklagde zouden hebben plaatsgevonden. Hetgeen op dit punt is aangevoerd in het verweerschrift van beklagde:

² Commissie van beroep B 2021005/2021-33-02, overweging 6.1.

“KNGU heeft onderzoek ingesteld (waaronder een landelijk en op steunpunt Oldenzaal) en zij heeft een aantal maatregelen genomen.”, beoordeelt de tuchtcommissie in dit kader, zonder enige nadere adstructie, als onvoldoende. Uit op 15 maart 2022 door aanklager aan de tuchtcommissie en beklaagde verzonden correspondentie van de KNGU blijkt bovendien dat er (voor 2012) geen tuchtrechtelijke meldingen betreffende beklaagde door de KNGU zijn afgehandeld. Beklaagde heeft geen nadere reactie op deze correspondentie van de KNGU aan de tuchtcommissie doen toekomen. Het beroep van beklaagde op ne-bis-in-idem strandt derhalve.

- 4.7 Gelet op het voorgaande en de vaststelling door de tuchtcommissie dat de aangifte aan de eisen die daaraan in het Algemeen Tuchtreglement, meer in het bijzonder de hoofdstukken D. tot en met G., worden gesteld, voldoet en dat er ook overigens geen formele bezwaren zijn om de tuchtzaak in behandeling te nemen, acht de tuchtcommissie de aanklager ontvankelijk in zijn verzoek en verklaart de tuchtcommissie zich bevoegd om van de onderhavige tuchtzaak kennis te nemen.

5. De aangifte

- 5.1 Aanklager heeft jegens beklaagde aangifte gedaan van:

Artikel 4 lid 2 Algemeen Tuchtreglement, te weten: *‘Ongewenst gedrag betreft elke vorm van ongewenst verbaal, non-verbaal of fysiek gedrag met een connotatie (duiding) dat als doel of gevolg heeft dat de waardigheid van de persoon wordt aangetast, in het bijzonder wanneer een gewelddadige, manipulatieve, bedreigende, vijandige, beledigende, vernederende, of kwetsende situatie wordt gecreëerd. Onder ongewenst gedrag wordt in ieder geval, doch niet uitsluitend, verstaan:*

- a. Belediging: het opzettelijk aanranden van iemands eer of goede naam, op beledigende wijze, onafhankelijk van de juistheid van de betichting. Beledigen kan zowel verbaal als via gezichtsuitdrukking of gebaren.*
- b. Pesten: Alle vormen van intimiderend gedrag met een structureel/herhalend karakter, waarbij één of meer personen proberen een andere persoon verbaal, non-verbaal, digitaal, fysiek of psychologisch schade toe te brengen waartegen de persoon niet in staat is zichzelf te verdedigen.*
- c. Iemand bespotten vanwege uiterlijk of gedrag.*
- d. Het aanzetten tot zeer onverantwoord gewichtsverlies of gewichtstoename waardoor aantoonbaar gezondheidsklachten kunnen of zijn ontstaan.*
- e. Agressie en geweld: Alle verbale en fysieke handelingen van een persoon waarbij een persoon wordt lastiggevallen, bedreigd of aangevallen. Het kan zowel gaan om fysieke of psychisch geweld en agressie.*
- f. Discriminatie: ongelijke behandeling van personen en, of het achterstellen en, of het uitsluiten van personen op basis van persoonlijke kenmerken zoals geslacht, seksuele gerichtheid, godsdienst of levensovertuiging, politieke overtuiging of ras.*
- g. Psychische of emotionele mishandeling. Waarbij het bijvoorbeeld, doch niet uitsluitend kan gaan om het zeer stelselmatig; pesten, sociaal isoleren, negeren of nadrukkelijk minachten.’*

Artikel 5 lid 2 Algemeen Tuchtreglement onder a, te weten: *‘Met betrekking tot de begeleiders in de sport binnen de sportbond gelden de volgende gedragsregels:*

De begeleider moet zorgen voor een omgeving en een sfeer waarbinnen de sporter zich veilig voelt te verkeren. In het kader van deze norm wordt als een overtreding beschouwd:

- i. het niet onmiddellijk stoppen (of doen laten stoppen) door feitelijke interventie van een klaarblijkelijke vorm van ongewenst gedrag waarvan de begeleider getuige is of waarvan hij op de hoogte wordt gesteld;*
- ii. het participeren in vormen van ongewenst gedrag of het aanmoedigen van anderen daartoe;*
- iii. het achterwege laten van hulp aan een slachtoffer of slachtoffers van een incident dat*

- valt onder ongewenst gedrag;*
- iv. *het niet of onvoldoende uitoefenen van begeleiderstaken rondom en tijdens een sportactiviteit waardoor gelegenheid ontstaat voor vormen van ongewenst gedrag, die met het juist uitvoeren van de begeleiderstaken hadden kunnen worden voorkomen.'*

Artikel 5 lid 2 onder b Algemeen Tuchtreglement, te weten: *'De begeleider onthoudt zich van elke vorm van machtsmisbruik tegenover de sporter.'*

Artikel 5 lid 2 onder c Algemeen Tuchtreglement, te weten: *'De begeleider realiseert zich dat het begrip afhankelijkheid of het uitoefenen van macht niet alleen betekent het direct kunnen verlenen van gunsten waardoor de sporter in een voordeligere positie komt te verkeren ten opzichte van andere sporters, maar ook een verminderde zelfregie kan betekenen. Onder verminderde zelfregie wordt verstaan het niet althans onvoldoende kunnen maken van eigen keuzen en het onvoldoende kunnen beschikken over eigen kracht om zelf oplossingen te verzinnen voor problemen en een gebrek aan zelfredzaamheid.'*

- 5.2 In artikel 4 lid 2 Algemeen Reglement worden volgens aanklager in de leden a. tot en met g. voorbeelden gegeven van ongewenste gedragingen, maar is dit niet uitputtend bedoeld. Het negeren van blessures wordt bijvoorbeeld niet genoemd, maar is wel te kwalificeren als ongewenst, grensoverschrijdend gedrag, en voor turnsters ook gevaar zettend. Hoe men een gedraging interpreteert en kwalificeert is in veel gevallen subjectief; het gaat er in de eerste plaats om of er sprake is van ongewenst gedrag, vervolgens komt de kwalificatie van dat gedrag aan de orde. Het negeren van een pupil kan bijvoorbeeld vallen onder pesten (sub b.) of onder psychische of emotionele mishandeling (sub g.) (of beide). De aanklager geeft aan dat de incidenten die in de meldingen naar voren komen allemaal voor 2012 hebben plaatsgevonden.
- 5.3 In de aangifte haalt aanklager diverse meldingen (van meldsters [melder m], [melder b], [melder a], [melder g], [getuige 3] en [melder h]) en overige verklaringen aan, waaronder die van beklagde en met betrekking tot beklagde positieve verklaringen.
- 5.4 Wat betreft de tuchtrechtelijke verwijten wordt er in de aangifte een uitsplitsing gemaakt op basis van de volgende categorieën tuchtrechtelijke verwijten:
- i. Fysieke mishandeling
 - ii. Negeren blessures
 - iii. Scheldpartijen en schreeuwen
 - iv. Wegen in de zaal
 - v. Machtsmisbruik en isoleren.
- 5.5 Ad Fysieke mishandeling
Aanklager voert in de aangifte onder meer aan: [melder m] geeft aan dat zij van beklagde een klap op haar been heeft gehad omdat zij de inzet van een bepaalde oefening niet maakte. [melder a] verklaart dat zij heeft waargenomen dat beklagde turnsters duwde en schopte.
[melder b] beschrijft meerdere incidenten waarbij zij is geduwd, aan haar arm en aan haar haren werd getrokken. [melder j] verklaart hierover: 'Ik heb ook best wel eens een schop gekregen, het staat me niet goed bij wanneer en waarom het gebeurde. Volgens mij schopte [beklaagde] uit frustratie.'
- 5.6 Ad Negeren blessures
Aanklager voert in de aangifte onder meer aan: [melder i] verklaart: 'Ook het door turnen met blessures en het moeten komen als je ook een blessure had hoorde erbij. Tijdens mijn therapieën ben ik erachter gekomen hoe onveilig ik mij heb moeten voelen in de turnhal. Dat vind ik nog altijd erg schrijnend en pijnlijk.'
[melder k] verklaart hierover: 'Ook hij negeerde blessures, waardoor ik deze op gegeven moment niet meer aangaf. Ik wist toch dat ik niet naar de fysio zou mogen. Na een val had ik erg veel last van mijn voet. Normaal

lopen ging amper, laat staan echt trainen, maar ik moest wel doorgaan. Mijn moeder mocht niet met mij naar het ziekenhuis.’ [melder m] verklaart: ‘Na de landing heb ik direct een verschrikkelijke pijn in mijn enkel. Ik lig op mijn buik en neus op de vloer en [beklaagde] trekt me aan mijn arm omhoog en zet me op de plank neer. Mijn enkel doet nog steeds enorm pijn maar hij dwingt mij door mij hard vast te pakken bij mijn arm en heup om een hoeksalto achterover te maken en te landen. Door de pijn in mijn enkel zak ik door mijn benen heen en kan ik de landing niet maken.’

[melder e] verklaart: ‘Bij blessures werd er met [getuige 3] de fysiotherapeute overleg gepleegd maar eigenlijk had zij ook niets in te brengen en werd er niet echt geluisterd, adviezen werden vaak in de wind geslagen door de coach.’

5.7 Ad Scheldpartijen en schreeuwen

Aanklager voert in de aangifte onder meer aan: [melder b] verklaart hierover: ‘Hij schreeuwde door de zaal, maar nam ook melders één op één (schreeuwend en scheldend in een hoekje van de zaal, waar iedereen het meekreeg) (...)’ [melder a] verklaart hierover: ‘[beklaagde] vloekte en schreeuwde en stuurde [melder a] de zaal uit.’ [melder d] verklaart: ‘Wat mij bij gebeven is zijn de harde woorden die hij gebruikte en hoe ons dat raakte.’ [melder j] verklaart: ‘Er kon altijd een uitbarsting komen en dan werd er geschreeuwd. De specifieke voorvallen kan ik me niet meer herinneren, maar je was eigenlijk altijd bang.’ [melder k] verklaart: ‘[beklaagde] schreeuwde erg veel tegen me, maar ik dacht destijds dat dit bij topsport hoorde.’

5.8 Ad Wegen in de zaal

Aanklager voert in de aangifte onder meer aan: Zo beschrijft [melder d]: ‘Als je een ons zwaarder was in de avond dan in de middag dan kreeg je er altijd volop van langs.’ [melder g] beschrijft: ‘Niet dat ik zwaarder aangepakt werd op de training, maar [beklaagde] zei er wel iets van.’ [melder h] geeft hierover aan: ‘We moesten 2 keer per dag op de weegschaal, ‘s ochtends na de training, en ‘s avonds na de training. (...) Ik moest aanhoren hoe de andere meiden altijd werden uitgescholden omdat ze te zwaar zouden zijn.’

[melder j] verklaart met betrekking tot de opmerkingen van beklagde: ‘Wat ik grensoverschrijdend vond was: het altijd maar wegen waarbij de opmerkingen gemaakt werden “wie een rode kop krijgt is te dik”. Dus altijd dat shaming gevoel. Ze vonden mij altijd te dik. Ik verloor steeds meer gewicht, ik had het ook altijd koud. Bij de huisarts bleek dat ik een lichaamstemperatuur had van 35,7 graden. Daar werd niets mee gedaan.’ [melder k] verklaart hierover: ‘Ook lette hij erg veel op mijn gewicht. Wanneer ik aan was gekomen had ik hier een 1 op 1 gesprek over waarin hij vroeg naar wat ik gegeten had waardoor ik aangekomen was. Op trainingsstages kreeg ik minder eten omdat ik niet dun genoeg was.’ [melder b] verklaart hierover: ‘Melder werd vaak ‘dikke koe’ genoemd, wanneer er een onderdeel in de training niet goed ging. Dit had volgens beklagde altijd te maken met het gewicht van melder.’

5.9 Ad Machtsmisbruik en isoleren

Aanklager voert in de aangifte onder meer aan: [melder b]: ‘Beklaagde dreigde dat ‘al zou het morgen zijn, zij moest die oefening doen’.

Doordat melder dit door de zaal schreeuwde, zagen andere turnsters dit ook gebeuren. Beklaagde zei dan ook dat dit is wat er gebeurt als je niet luistert. De training duurde tot 18:30 uur, maar om 20:00 uur stond melder nog op de balk te huilen. Iedereen was al naar huis, maar melder moest op de balk blijven staan, totdat zij een bepaalde oefening had gedaan.

Ondertussen stond beklagde continu te schreeuwen en te preken richting melder.’ [melder m] verklaart: ‘Hij zegt dat ik het matje met opzet scheef voor de plank heb gelegd voor haar sprong. Ik moet onmiddellijk voor straf naar buiten om een uur lang hard te lopen. [beklaagde] zegt dat hij op de fiets zal controleren of ik wel hard loop en dat hij in ieder bosje kan zitten. Ik loop een uur onafgebroken hard en ben bij ieder bosje op mijn hoede omdat hij er in kan zitten. Het matje heb ik niet aan geraakt. De trainer had het matje daar neer gelegd.’ [melder a] verklaart: ‘Hij wou dat [melder a] veel oefeningen ging doen, maar [melder a] ging hier tegenin omdat ze dit gewoonweg mentaal niet op kon brengen. [beklaagde] besloot daarom dat [melder a] alleen in een groep moest gaan trainen en geen enkele turnster of trainer iets tegen haar mocht

zeggen. [melder a] was volgens [beklaagde] 'ontrainbaar'. [melder h] verklaart: 'Op een gegeven moment kreeg ik steeds minder aandacht van [beklaagde]. Ik werd tijdens de trainingen dagelijks uitgescholden voor rotte appel. Ik moest uit de buurt blijven van de andere meiden want ik had een slechte invloed op ze. Doe maar wat ergens anders, zolang je mij maar niet in de weg loopt vertelde [beklaagde] me. Er kon niet op een normale toon gepraat worden, er werd altijd naar me geschreeuwd en ik wist totaal niet wat ik fout deed.'

- 5.10 Hoewel de incidenten die zijn gemeld uiteenlopen, komen de ongewenste gedragingen van beklagde in de verschillende meldingen volgens aanklager overeen. In algemene zin heeft volgens aanklager te gelden dat meerdere meldsters zich geïntimideerd voelden, o.a. vanwege regelmatig schreeuwen en kleineren. Turnsters werden zeer frequent gewogen. Blessures werden genegeerd, turnsters werden beledigd en uitgescholden ("rotte appel"). Als ouders met beklagde spraken over klachten kregen turnsters daarna straftraining. Een meldster verklaart dat zij door beklagde is geschopt; deze verklaring wordt door twee andere meldsters bevestigd. Naar het oordeel van aanklager volgt onder meer uit het bij de aangifte gevoegde onderzoek *Ongelijke Leggers*, dat het niet zozeer de individuele incidenten zijn welke een slachtoffer beschadigden, maar de cultuur waarbinnen werd gesport. In onderhavige zaak hebben juist ook meerdere meldsters het in algemene zin over een angstcultuur. Uit het eerder aangehaalde onderzoek volgt dat veel oud-turnsters niet zozeer van slag zijn door een keer een klap, of een opmerking. Zij wijzen in het onderzoek nadrukkelijk – ook – op de omstandigheden waaronder het schreeuwen, uitschelden, dreigen plaatsvond en de continue angst voor een uitbarsting. Dat is ook de reden waardoor veel turnsters zich individuele gebeurtenissen vaak niet of niet specifiek kunnen herinneren, maar dat zij zich in algemene zin de sfeer en het gedrag van de trainer herinneren. In dat kader is er in de verklaringen van meldsters een algemeen beeld te herkennen. Een en ander heeft derhalve niet alleen te maken met de individuele incidenten, die er overigens ook zijn, maar met de algemene sfeer die beklagde creëerde in de zaal.
- 5.11 Aanklager is ervan overtuigd dat beklagde zich in de periode waarover de meldingen gaan, schuldig heeft gemaakt aan het beschreven verwijtbare gedrag. Aanklager heeft geconstateerd dat het vermogen tot zelfreflectie bij beklagde kan worden vergroot en dat het voor de toekomst van belang is om een stok achter de deur te hebben. Derhalve acht aanklager het van belang om een deels voorwaardelijke schorsing op te leggen. Anderzijds acht aanklager het van belang dat beklagde een aantal gedragingen niet heeft ontkend en dat hij met name wat betreft het regelmatig wegen spijt heeft betuigd. De KNGU heeft volgens aanklager in een aantal gevallen signalen niet voldoende serieus genomen, althans er onvoldoende opvolging aan gegeven. Verder is uit het onderzoek gebleken dat tegen beklagde sinds 2011 geen nieuwe klachten zijn gekomen en dat beklagde zijn manier van training geven heeft aangepast.
- 5.12 Aanklager acht de volgende sanctie passend en geboden: Een schorsing van het lidmaatschap van de KNGU voor de duur van 28 maanden waarvan 24 voorwaardelijk met een proeftijd van twee jaar.

6. Verweer beklagde

- 6.1 Beklaagde verklaart met betrekking tot de hem verweten gedragingen onder meer het volgende. Beklaagde bestrijdt in zijn verweerschrift de overtredingen en de juistheid van de negatieve meldingen ten aanzien van de categorieën tuchtrechtelijke verwijten Fysieke mishandeling, Negeren blessures, Scheldpartijen en schreeuwen, Wegen in de zaal en Machtsmisbruik en isoleren. Daarbij kwalificeert hij diverse onderdelen van meldingen als 'ongeloofwaardig' en 'niet realistisch'. Beklaagde is van mening dat mentale hardheid van belang was en dat betekende bijvoorbeeld dat je met blaren moest doortrainen. Fysieke mishandeling heeft nooit plaatsgevonden. Dat is verzonnen of de meldsters herinneren zich het verkeerd. Het harde stemgebruik herkent hij maar hij heeft de turnsters nooit uitgescholden of beledigd maar dat het wel kan zijn dat beklagde schreeuwde. De zaal was namelijk behoorlijk groot, dus moest er soms, in het kader van de veiligheid, door de zaal worden geschreeuwd. Beklaagde geeft aan dat er in die tijd inderdaad een

Spartaanse trainingsleer gold en dat hij erg fanatiek was in zijn trainingen. Wat betreft (de wijze van) het wegen, namelijk in de zaal, is er wel zelfkritiek. Beklaagde heeft daar oprecht spijt van. Sinds 2012 staat er geen weegschaal meer in de zaal. Turnsters worden door een voedingsdeskundige begeleid. Beklaagde verklaart dat er in de periode 2008-2012 een eerste aanzet is gegeven naar een veiliger sportklimaat, een professionalisering die daarna is voortgezet. Turnsters geven hun eigen belasting aan, en er wordt niet meer gewerkt vanuit (rigide) systemen maar vanuit (flexibele) processen. Beklaagde betreurt het dat de cultuur destijds door de turnsters als intimiderend en als een te zware mentale druk hebben ervaren en daar nu nog last van hebben. De cultuur is door de jaren heen verbeterd, de werkwijze is veranderd. Hij geeft jonge turnsters nu veel meer de ruimte om zich op eigen tempo te ontwikkelen.

6.2 Beklaagde verzoekt de tuchtcommissie na zijn voornoemde, door de tuchtcommissie gepasseerde, preliminaire en subsidiaire verweer, als volgt:

- meer subsidiair, beklagde bij gebrek aan deugdelijk bewijs vrij te spreken;
- uiterst subsidiair, indien de tuchtcommissie de verweten gedragingen bewezen acht, beklagde geen straf op te leggen.

7. Beoordeling door de tuchtcommissie

7.1 De tuchtcommissie zal eerst een aantal overwegingen wijden aan de wijze waarop het onderzoek in deze zaak heeft plaatsgevonden. Zo zijn de in het onderzoeksdossier³ opgenomen gespreksverslagen voornamelijk gebaseerd op verklaringen van 'spontane' meldingen (zowel à charge als à decharge). Niet, althans onvoldoende is gebleken dat de onderzoekscommissie, c.q. aanklager, een onderzoek heeft ingesteld naar de juistheid, het waarheidsgehalte, de gegrondheid en de verwijtbaarheid van de meldingen. Daarmee is niet voldaan aan het bepaalde in art. 8 lid 3 van het Algemeen Tuchtreglement terwijl dit gezien de geruime tijd die was verstreken sinds de beweerde overtredingen en daarmee het – door beklagde terecht in zijn verweerschrift genoemde – risico van contaminatie, naar het oordeel van de tuchtcommissie bepaald opportuun zou zijn geweest. Reeds hierom komt aan de in het onderzoeksdossier opgenomen gespreksverslagen van meldsters geen (volledige) bewijskracht toe.

7.2 De tuchtcommissie vindt de (gespreksverslagen van de) interviews voorts van onvoldoende kwaliteit. Het is bijvoorbeeld onduidelijk welke personen bij de gesprekken aanwezig waren. De naam van de interviewer wordt niet vermeld en de gespreksverslagen zijn niet ondertekend. Uit het interviewverslag van [melder l] blijkt dat ook haar vader en moeder aan het interview hebben deelgenomen.

De gesprekken worden in de verslagen gepresenteerd als een doorlopend verhaal waardoor onduidelijk is welke vragen er zijn gesteld en of er op relevante punten (bijvoorbeeld met betrekking tot tijd en plaats) voldoende is doorgevraagd. Er kan niet worden vastgesteld of dit te wijten aan de verslaglegging of aan de kwaliteit van de gespreksvoering. Wat betreft de gespreksverslagen van de interviews en de overige inhoud van het onderzoeksdossier, stelt de tuchtcommissie verder nog de volgende onvolkomenheden vast:

- In de van de aanklager ontvangen zip-file met de documenten uit het onderzoeksdossier, zijn Bijlagen 15 en 17 identiek, terwijl het blijkt de inhoudsopgave om verschillende verklaringen van beklagde zou moeten gaan (eigen verklaring beklagde (15) respectievelijk verklaring beklagde naar aanleiding van de verklaring van [melder m] (17)).
- Twee Bijlagen in de zip-file zijn als Bijlage 23 genummerd, met als gevolg onjuiste verder vernumming.
- Soms zijn geen voornamen of voorletters van beklagden vermeld (o.a. [meder h], [melder m])

³ Bijlage 1 bij de aangifte.

[melder f], [melder k]).

- Diverse gespreksverslagen van afgelegde verklaringen zouden volgens de meldsters [melder h], [melder m], [melder a] en [melder b] inhoudelijk gebrekkig zijn waarna de onderzoekscommissie die meldsters in de gelegenheid heeft gesteld om nieuwe verklaringen in te dienen.

Bij de invulling van het dossier liet de onderzoekscommissie zich derhalve tot op zekere hoogte leiden door de wensen van de respectieve meldsters, terwijl beklagde door de onderzoekscommissie niet in de gelegenheid is gesteld om vervolgens een nieuwe verklaring in te dienen. Die mogelijkheid had de onderzoekscommissie naar het oordeel van de tuchtcommissie wel aan beklagde moeten bieden, mede gezien zijn expliciete verzoek daartoe.

- De oorspronkelijke verslagen van de ten overstaan van de onderzoekscommissie afgelegde verklaringen van voornoemde meldsters zijn, ondanks verzoek van zowel de beklagde als de tuchtcommissie, niet door de aanklager overgelegd. Daardoor heeft de tuchtcommissie geen compleet en zuiver beeld van de desbetreffende verklaringen (ook – mede gezien het tijdsverloop - in eventuele onderlinge samenhang) kunnen verkrijgen, zodat een juiste beoordeling van hetgeen feitelijk is verklaard en door de onderzoekscommissie is vastgelegd niet mogelijk is en de betrouwbaarheid van die verklaringen niet vaststaat.

- 7.3 Tijdens de mondelinge behandeling heeft getuige [melder b] ten aanzien van de werkwijze van de onderzoekscommissie als volgt verklaard:

“We hebben eigenlijk geen introductie van de commissie gekregen, terwijl ik wel allerlei vragen had. Tijdens het gesprek heb ik gevraagd of er richtlijnen voor het onderzoek waren. Er werd gezegd dat die er nog niet waren en dat ze er blanco ingingen en dat we maar moesten vertellen. Het was een dramatisch gespreksverslag, alsof er tien verklaringen in stonden. Er stonden dingen in die ik niet had gezegd. Ik had kritiek op de algehele werkwijze. Mij is niet gevraagd of ik het verslag wilde ondertekenen. Ik was niet akkoord met het verslag. Je voelt je niet erkend.”

- 7.4 De tuchtcommissie is op grond van het voorgaande van oordeel dat onderdelen van de werkzaamheden van de onderzoekscommissie respectievelijk de inhoud van het onderzoeksdossier, waarop de aangifte is gebaseerd, als kwalitatief onvoldoende moeten worden aangemerkt en verbindt daar, wat betreft de voornoemde gebrekkigheid rond de diverse verklaringen, de consequentie aan dat zij zich voor wat het bewijs van de verweten gedragingen betreft uitsluitend zal baseren op de verklaringen uit de eerste hand, namelijk van de meldsters die tijdens de mondelinge behandeling een getuigenverklaring hebben afgelegd.

In dat verband plaatst de tuchtcommissie nog een kritische noot bij het onderzoek, namelijk het feit dat [getuige 1] heeft verklaard dat zij voorafgaand aan de mondelinge behandeling inzage in het dossier heeft gehad, hetgeen haar verklaring heeft beïnvloed althans heeft kunnen beïnvloeden, zodat zij niet onbevooroordeeld heeft kunnen getuigen.

- 7.5 Ingevolge artikel 3 lid 5 jo. artikel 3 lid 8 van het Algemeen Reglement is het bewijs van een overtreding geleverd indien de tuchtcommissie op grond van de feiten en omstandigheden de overtuiging heeft dat de beklagde de overtreding heeft begaan dan wel dat de tuchtcommissie op grond van de feiten en omstandigheden die ten grondslag liggen aan de overtreding van het reglement, ertoe leiden dat voldoende aannemelijk is dat de beklagde de overtreding heeft begaan.

- 7.6 De vraag die de tuchtcommissie moet beantwoorden is of beklagde zich aan de ten laste gelegde gedragingen schuldig heeft gemaakt, en vervolgens of deze gedragingen gekwalificeerd kunnen worden als overtredingen van de artikelen 4 lid 2 en/of 5 lid 2 van het Algemeen Tuchtreglement. In dat kader is de tuchtcommissie van oordeel dat het meer subsidiaire verweer van beklagde doel treft aangezien er

onvoldoende bewijs is dat beklagde zich schuldig heeft gemaakt aan overtreding van artikel 4 lid 2 en/of artikel 5 lid 2 van het Algemeen Tuchtreglement. Ter toelichting dient het volgende.

- 7.7 Uit de getuigenverklaringen tijdens de mondelinge behandeling komt, samengevat, het volgende naar voren ten aanzien van de in de aangifte opgenomen categorieën tuchtrechtelijke verwijten Fysieke mishandeling, Negeren blessures, Scheldpartijen en schreeuwen, Wegen in de zaal en Machtsmisbruik en isoleren:

Ad Fysieke mishandeling

[melder b]: Hij trok me mee naar de bak met zandzakken. Die moest ik op mijn nek doen. Hij gooide ze op mijn nek, waarbij hij zei 'godver godver godver, kutwijf'. Hij duwde zijn voet in mijn knieholte. Moeilijk om te zeggen wanneer het was, ergens 2005, 2006.

[melder m]: Ik landde zo hard dat mijn enkel kapot ging. Toch wilde hij dat ik doorging. Ik strompelde langs hem. Geeft hij mij ineens een trap terwijl hij zei dat ik me niet moest aanstellen. In 2020 heb ik een interview gegeven waarbij ik heb aangegeven dat hij mij heeft geschopt en geslagen. Zijn antwoord was dat hij niet vond dat ze het uit hun duim zogen maar dat het hun eigen ervaring was. Je verhoogt je pijngrens. Als kind had ik geen keus.

Ad Negeren blessures

[melder b]: De blessures werden genegeerd. Hij ging op je inpraten. Chronische, niet met het oog zichtbare, blessures werden niet serieus genomen. Bij mij ontstond beginnende verkalking maar hij geloofde me niet, ik moest doortrainen.

[mevrouw m]: Ik moest doortrainen terwijl ik een bloedblaar had; het bloed zat op de rekstok. [beklaagde] zei: 'bloed is goed en pijn is fijn'. Hij wilde dat je doortrainde ook met flinke blessures. Je mocht van [beklaagde] geen polsbandjes en leertjes gebruiken ter bescherming, dat was voor amateurs vond [beklaagde].

[getuige 1]: [melder b] had een schouderblessure. Hij vond haar geen echte topsporter. Een andere turnster had problemen met haar voet, maar ze moest doortrainen.

[getuige 2]: Fysio's waren niet blij met de manier waarop hij met blessures omging.

Een aantal van hen wilde de verantwoordelijkheid daardoor niet meer nemen en zijn gestopt. Hun adviezen werden in de wind geslagen.

Ad Scheldpartijen en schreeuwen

[melder m]: Het wegen ging in de groep en het werd door de zaal geschreeuwd. [getuige 1]: Ik was nog maar net in het bestuur in 2006 en was op een gegeven moment in de turnhal toen ik luid geschreeuw hoorde. [melder b] zat onder de trap en [beklaagde] ging ongelofelijk tegen haar tekeer. Daarvan ben ik erg geschrokken.

[getuige 1]: In de zaal in Oldenzaal ging [beklaagde] tekeer tegen [melder b] die onder de trap zat.

Ad Wegen in de zaal

[melder b]: We moesten op een gegeven moment vier keer per dag wegen, een voor een en als we 0,1 of 0,2 waren aangekomen zei hij dat we zeker naar de McDonalds geweest waren. Dan kreeg je een intervaltraining met gewichten om af te vallen. Het leidde tot angst om te eten. Ik woog 37 kilo toen ik 14/15/16 jaar was. Hij schepte het eten op terwijl we aan één tafel zaten; kleine porties.

[melder m]: Hij kneep me en gaf aan hoe dik ik was. Hij schold me uit en schreeuwde hoeveel ik woog. Dat heeft eetstoornissen bij mij veroorzaakt. Ik heb een slecht zelfbeeld gekregen. Op het wegen zat veel druk en spanning. Ieder onsje meer werd een probleem.

[getuige 1]: Ik was gastouder en de meiden bij mij hadden last van het wegen. Altijd maar horen dat je teveel eet. Het heeft anorexia ontwikkeld.

[getuige 2]: Als ik zei dat de turnsters te kleine porties kregen was de reactie van [beklaagde] dat het bij

de topsportcultuur hoorde.

Ad Machtsmisbruik en isoleren

[melder b]: Hij manipuleerde en was agressief. Hij beet me toe dat ik een rotte appel was, een kut kind die de groep terroriseerde. Ik werd de zaal uitgestuurd.

[melder m]: Hij heeft mij heel lang op één plek laten staan. De meiden die iets terug durfden te zeggen vond hij 'rotte appels'.

[getuige 1]: Hij wilde niet bij een gastgezin slapen want dan kon hij ze niet controleren, dus sliepen we tijdens verblijf in het buitenland in een hotel. Ook zette hij de turnsters voor schut.

[getuige 2]: 'Ik was vanaf 2006 lid van het bestuur van de vereniging waar beklagde trainde en vraag me inderdaad af waarom ik het liet gebeuren. Dat is een terechte vraag. Ik was soms geneigd om [beklaagde] te geloven dat het zo moest. Er ging wel een belletje rinkelen. Ik neem het mezelf kwalijk. Ook mijn eigen dochter is er lang aan blootgesteld. Ik denk inderdaad dat het resultaat belangrijker was dan het welzijn van de turnsters.'

- 7.8 Tegenover die belastende meldingen zijn diverse ontlastende verklaringen bij de aangifte gevoegd van personen, onder wie turnsters die ook bij beklagde hebben getraind, die de verwijten aan het adres van beklagde niet herkennen en bestrijden.
- 7.9 Zo vond [getuige 3] de periode bij beklagde harde leerzame jaren, die haar gemaakt hebben tot wie zij nu is. [getuige 4] verklaart dat in de periode dat zij vertrouwenspersoon is geweest bij TON er nooit een klacht over beklagde is binnen gekomen.
- [getuige 5] heeft de overtuiging dat zij, en vele andere turnsters, door de trainingen van beklagde een bepaalde mentaliteit en doorzettingsvermogen heeft ontwikkeld. [getuige 6] verklaart dat zij drie jaar onder beklagde heeft getraind en dat zij altijd onderaan hing, maar dat zij zich nooit gekleineerd voelde en helemaal op haar plaats was.
- [getuige 7] heeft veel positieve dingen overgehouden aan het turnen. Beklaagde is altijd goed voor haar geweest.
- [getuige 8] heeft ongeveer 13 jaar onder beklagde getraind, tot 2006-2007. Beklaagde wordt omschreven als een gedreven man, die graag het allerbeste uit zijn pupillen wilde halen. Hij werd soms boos, gebruikte verkeerde woorden, heeft de weegschaal verkeerd ingezet, maar zij vindt dit bij topsport horen. In al die jaren heeft zij niets gezien van fysieke mishandeling; zij kijkt terug op een fijne turntijd onder beklagde.
- [getuige 9] vertelt over haar ervaring en de ervaringen van haar 14-jarige dochter, die thans bij beklagde traint. Zij ervaren een zeer veilig sportklimaat, en veel deskundigheid, mede dankzij beklagde.
- [getuige 10] is een trainster, afkomstig uit [land], die beklagde begin 2017 ontmoette. Zij heeft louter positieve ervaringen met beklagde en heeft veel van hem geleerd over de wijze waarop hij met turnsters communiceerde.
- 7.10 Beklaagde ontkent vrijwel alle beschuldigingen. Een aantal onderdelen noemt hij ongeloofwaardig en niet realistisch. Zo verklaart beklagde dat met betrekking tot het moeten doortrainen met blaren je mentaal gehard moest zijn. Het vele huilen van een meldster is volgens beklagde in strijd met de waarheid, evenals het straffen van turnsters als hij werd aangesproken door ouders. Beklaagde stelt dat hij nooit pupillen fysiek heeft mishandeld. Voordat beklagde werd geconfronteerd met de meldingen, verklaarde hij dat hij niet de indruk had dat hij grensoverschrijdend gedrag heeft gepleegd. Het harde stemgebruik herkent hij.
- 7.11 De tuchtcommissie stelt vast dat de turnwereld in opspraak is geraakt door de bekendmaking van negatieve ervaringen van (top)turnsters in relatie tot hun coaches/trainers, die raakvlakken vertonen met de ervaringen van meldsters, hetgeen ook de nodige media aandacht heeft gekregen. In Nederland is in

dat kader onderzoek gedaan naar misstanden in de turnsport. Dit heeft onder meer geresulteerd in het onderzoeksrapport 'Ongelijke Leggers' dat de aanklager bij de aangifte heeft gevoegd⁴. De tuchtcommissie hecht eraan om vast te stellen dat de reikwijdte van deze tuchtprocedure beperkt is tot enkel de aangifte tegen beklagde en dat vanuit dat perspectief van (de beeldvorming uit) dat rapport geabstraheerd dient te worden.

- 7.12 Zonder af te doen aan de manier waarop meldsters de trainingsaanpak van beklagde in brede zin hebben ervaren en het negatieve gevoel dat zij daaraan hebben overgehouden, zal de tuchtcommissie moeten vaststellen van welke gedragingen de beklagde eventueel een verwijt kan worden gemaakt en of die gedragingen zodanig concreet kunnen worden vastgesteld dat de beklagde zich daartegen kan verweren. Dat impliceert dat de gedragingen concreet, in tijd en plaats, moeten kunnen worden bepaald.
- 7.13 De tuchtcommissie is van oordeel dat er uit het dossier en hetgeen door aanklager en de getuigen ter zitting is aangevoerd weliswaar een zeker beeld is ontstaan van bepaalde door beklagde veroorzaakte misstanden, maar dat heeft de tuchtcommissie niet overtuigd dat is bewezen hetgeen beklagde in de aanklacht wordt verweten. De desbetreffende verklaringen van de getuigen (en ook van de overige meldsters à charge) zijn daartoe onvoldoende concreet in tijd en plaats en daarmee onvoldoende verifieerbaar, zulks nog los van het gebrekkige onderzoek zoals hiervoor in de uitspraak beschreven en de consequenties daarvan wat betreft de hiervoor in de uitspraak benoemde aantasting van de geloofwaardigheid van de respectieve verklaringen en gespreksverslagen. De tuchtcommissie wijst in dit verband bijvoorbeeld op de in de aangifte opgenomen verklaring van [melder j], die aangeeft: 'De specifieke voorvallen kan ik me niet meer herinneren (...)', op de verklaring mevrouw [melder b] die verklaart: 'moeilijk om te zeggen wanneer het incident met de zandzakken plaatsvond, ergens 2005, 2006.' en van [getuige 1] die als getuige ter zitting verklaarde over haar ervaring rond de beweerde onvoorspelbaarheid van beklagde: 'Ik denk 2011, 2012, zoiets.' Dit veralgemeniseren bevestigt het gebrek aan de concretisering van verwijten dat vereist is teneinde de beklagde in staat te stellen zich deugdelijk te kunnen verweren.
- 7.14 De tuchtcommissie weegt ook mee dat de KNGU [beklaagde] aanpak aanvankelijk ondersteunde maar vervolgens de aangifte tegen [beklaagde] heeft ondersteund. In het verlengde daarvan heeft [getuige 1], op verenigingsniveau, verklaard dat zij sinds 2006 lid was van het bestuur van de vereniging waar beklagde trainde en 'het liet gebeuren' en dat zij 'soms geneigd was om [beklaagde] te geloven dat het zo moest'.
- 7.15 Beklaagde heeft zich tegen de veelal algemene beweringen van de meldsters à charge, zonder concrete vermelding van periodes of tijdstippen – hetgeen gezien de zeer lange tijdsperiode tussen de beweerde gedragingen en het onderzoek en de zitting op zichzelf niet onbegrijpelijk is – niet specifiek kunnen verweren anders dan met een in vergelijkbare algemene termen geformuleerde ontkenning.
- 7.16 De tuchtcommissie is dan ook van oordeel dat onvoldoende is komen vast te staan dat beklagde zich schuldig heeft gemaakt aan het in de aangifte genoemde tuchtrechtelijk verwijtbaar gedrag en zal hem daarvan dan ook vrijspreken.
- 7.17 Nu beklagde wordt vrijgesproken, komen de aan de behandeling van deze zaak verbonden kosten ten laste van de KNGU.
- 7.18 Tot slot overweegt de tuchtcommissie als volgt. De aanklager heeft de tuchtcommissie tijdens de mondelinge behandeling expliciet verzocht om in de uitspraak aan te geven waarom de tuchtcommissie de aanwezigen ter zitting heeft beperkt tot de melders en een vertegenwoordiger van de KNGU zodat de

⁴ Bijlage 2 bij de aangifte.

aanwezigheid van vertegenwoordigers van Slachtofferhulp en familie niet mogelijk was. Reeds tijdens de mondelinge behandeling heeft de tuchtcommissie de aanklager laten weten dat reglementair is voorgeschreven dat de behandeling niet in het openbaar plaatsvindt. De tuchtcommissie verwijst ter zake naar artikel 18 lid 7 van het Algemeen Reglement. In aanvulling geldt dat de tuchtcommissie op basis van hetgeen bepaald in artikel 19 lid 1 van het Algemeen Reglement de discretionaire bevoegdheid heeft om te bepalen wie er toegang tot de zitting krijgen en dus de aanwezigheid van derden kan verbieden.

8. Uitspraak

De tuchtcommissie:

- spreekt beklaagde vrij.
- stelt de aan de behandeling van deze zaak verbonden kosten vast op € 1.250

9. Beroep in geval van een uitspraak van de tuchtcommissie

Van deze uitspraak kunnen de aanklager namens de KNGU en beklaagde beroep instellen bij de commissie van beroep, zoals bepaald in artikel 24 van het Algemeen Tuchtreglement. De beroepstermijn bedraagt vier weken na de datum van ontvangst van de uitspraak van de tuchtcommissie, die geacht wordt twee dagen na de datum van verzending te zijn gelegen, tenzij de beklaagde overtuigend aannemelijk kan maken dat hij niet eerder van de uitspraak van de tuchtcommissie heeft kunnen kennismaken.

Wanneer de uitspraak voordien per e-mail is toegezonden vangt de beroepstermijn aan vanaf de datum waarop de uitspraak per aangetekende brief is toegezonden. Het beroep wordt schriftelijk en gemotiveerd ingesteld. Het beroepschrift wordt per aangetekende brief of elektronisch per e-mail toegezonden aan de commissie van beroep.

Hilversum, 2 mei 2022

De heer mr. H.L. Duijm
(kamervoorzitter)

De heer mr. N.J. Batelaan
(juridisch secretaris)